

മധുരമായ കുട്ടികളേ - ഓർമ്മയുടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ മാത്രമേ കർമ്മാതീതമായിത്തീരൂ, അതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും സ്വയത്തെ മിഥ്യാജ്ഞാനിയാണ് എന്ന് കരുതരുത്, ഓർമ്മയുടെ ബലത്തിലൂടെ ഉള്ളിൽ എന്തെല്ലാം കുറവുകളുണ്ടോ അതിനെ ഇല്ലാതാക്കണം.

ചോദ്യം - എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും അവസ്ഥയെ ശക്തിശാലിയാക്കി മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി ബാബ ഏതൊരു കാര്യത്തിലാണ് വെല്ലുവിളിക്കുന്നത്?

ഉത്തരം - കുട്ടികളേ, ഭോജനം ഉണ്ടാക്കുന്ന സമയത്ത് പൂർണ്ണമായും ഓർമ്മയിലിരുന്ന് കാണിക്കൂ - ഇത് ബാബ കുട്ടികളോട് വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. ശിവബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ ഭോജനം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ ശക്തി നിറയും, അവസ്ഥ വളരെയധികം ശക്തിശാലിയായിരിക്കും. പക്ഷേ കുട്ടികൾ മറന്നു പോകുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി പരസ്പരം ഓർമ്മിപ്പിക്കാനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യൂ. ഡബിൾ സേവനം ചെയ്യണം. കർമ്മണാ സേവനത്തോടൊപ്പം നരനിൽ നിന്നും നാരായണനായിത്തീരാനുള്ള സേവനം ചെയ്യണം.

ഗീതം - ക്ഷമയോടെയിരിക്കൂ മനസ്സേ.....

ഓംശാന്തി. ഇത് ആരാണ് പറഞ്ഞത്, ആരോടാണ് പറഞ്ഞത്? ബാബ കുട്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലാണ് ഇതിന്റെ മഹിമ. എപ്പോഴാണോ പരമപിതാവായ പരമാത്മാവ് വരുന്നത്, അപ്പോഴാണ് അവർ നമുക്ക് ധൈര്യം നൽകുന്നത്. മറ്റൊരു മനുഷ്യർക്കും ധൈര്യം നൽകാൻ സാധിക്കില്ല. നിങ്ങൾക്കറിയാം ഇപ്പോൾ സുഖത്തിന്റെ നാളുകൾ വരുകയാണ്. ബാബ വന്നിരിക്കുന്നത് തന്നെ സുഖധാമത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനാണ്. ഇത് ദുഃഖധാമമാണ്. ഇതെല്ലാം തന്നെ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലെ ഗീതമാണ്. ഇവിടെ ബാബ സമ്മുഖത്താണ് ഇരിക്കുന്നത്. കുട്ടികൾക്ക് ഒന്നും തന്നെ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കുട്ടികൾക്ക് അറിയാം നമ്മുടെ സുഖത്തിന്റെ നാളുകൾ വരുകയാണ്. നമ്മൾ സുഖത്തിന്റെ രാജധാനിയെ സ്വയം ശ്രീമത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദൈവിക മതത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്ന് ദൈവികമതം, മറ്റൊന്ന് ആസുരീയമതം. ദൈവികമതം ഒന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ, അതാണ് ശ്രീമതം. ആസുരീയമതം പതിമതമാണ്. ദൈവികമതം അർത്ഥം ദൈവികമായ പാവനമതമാണ്. ശ്രീമത്തിനെയും ആസുരീയമതത്തിനെയും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം. പാവനമതത്തിനെയാണ് ദൈവികം എന്ന് പറയുന്നത്. പതിമതത്തിനെയാണ് ആസുരീയമതം എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത് പതിതലോകമാണ്. ഇവിടെ ഒരാളെപ്പോലും പാവനമനുഷ്ഠൻ എന്ന് പറയില്ല. പാവനമതം നൽകുന്നത് ഒരേയൊരു പരമപിതാവായ പരമാത്മാവാണ്. അവരെയാണ് എല്ലാവരും ഓർമ്മിക്കുന്നത്. പാവനസൃഷ്ടി സത്യയുഗത്തെയും പതിതസൃഷ്ടി കലിയുഗത്തെയുമാണ് പറയുന്നത്. ഇവിടെ എല്ലാവരും ആസുരീയമാണ്. ദൈവിക അച്ഛൻ ഒരാൾ മാത്രമാണ്. പതിതലോകത്തിൽ ദൈവിക അച്ഛൻ ഉണ്ടാവില്ല. ഇത് സംഗമയുഗമാണ്. ഈ യുഗം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ലോകത്തിലുള്ളവർക്കു വേണ്ടിയല്ല. ലോകത്തിലുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു സംഗമയുഗം വരാൻ ഇനിയും ധാരാളം വർഷങ്ങളുണ്ടെന്ന്. ബാബ വരുന്നതുതന്നെ പതിത കലിയുഗത്തെ പാവന സത്യയുഗമാക്കിത്തീർക്കാണ്. അതേപോലെ കുമാരന്മാരും-കുമാരിമാരും ദൈവികവും പാവനവുമാണ് പക്ഷേ അവർക്ക് തീർച്ചയായും പതിതമായിത്തീരുകയും വേണം. വികാരത്തിലൂടെയാണ് ജന്മം എടുക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് ഈ വികാരിലോകത്തിൽ ആരും തന്നെ ദൈവികമായിട്ടില്ല. നിർവ്വികാരികളെയാണ് ദൈവികം എന്ന് പറയുന്നത്. നിർവ്വികാരികൾ നിർവ്വികാരിലോകത്തിൽ മാത്രമേയുണ്ടാവൂ. അത് സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വികാരി ലോകമാണ്. സമ്പൂർണ്ണ നിർവ്വികാരി ലോകമുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും സമ്പൂർണ്ണ വികാരിലോകവുമുണ്ടാവും. ഇത് സമ്പൂർണ്ണ ആസുരീയലോകമാണ്. സമ്പൂർണ്ണ ദൈവികലോകം സത്യയുഗത്തെയാണ് പറയുന്നത്.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ ദൈവികഅച്ഛൻ ധൈര്യശാലികളാക്കിത്തീർത്തു. ദൈവികമായ ജീവാത്മാവ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കേവലം ആത്മാവിനെ ദൈവികം എന്ന് പറയില്ല. ആത്മാക്കൾ നിരാകാരിലോകത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്. ദൈവികമനുഷ്യർ പവിത്രലോകത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്. ഇത് അപവിത്രലോകമാണ്. അപവിത്ര ലോകത്തെ പവിത്രലോകമാക്കിത്തീർക്കുക - ഇത് നിരാകാരനായ ദൈവിക അച്ഛന്റെ ജോലിയാണ്. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് ഇപ്പോൾ ധൈര്യം ലഭിക്കുന്നു - കുട്ടികളേ ഇപ്പോൾ സത്യയുഗം വരുകയാണ്. പെട്ടെന്നു തന്നെ ദുഃഖധാമം നശിച്ച്, സുഖധാമം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കും നോക്കൂ

എത്ര സമയം എടുക്കേണ്ടി വന്നു! പതിത സൃഷ്ടി എത്ര വലുതാണ്. നിങ്ങളും യോഗ്യരാകൂ. നിങ്ങൾ സ്വയംതന്നെ പറയുന്നുണ്ട് ഞങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകാൻ പൂർണ്ണ യോഗ്യരല്ലേന്ന്. പൂർണ്ണമായും യോഗ്യരായിത്തീരുന്നു എങ്കിൽ പിന്നെ കർമ്മാതീത അവസ്ഥ പ്രാപിക്കുമല്ലോ. പക്ഷേ പലരിലും ദേഹാഭിമാനമുള്ളതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ സംപൂർണ്ണമായി എന്ന്. ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രീമത്തിന്റെ ആവശ്യം തന്നെയില്ല അതുകൊണ്ട് ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. ബാബയുടെ സ്മൃതിയിലൂടെ മാത്രമേ ശ്രേഷ്ഠമായിത്തീരൂ. പക്ഷേ ആർക്കും തന്നെ ഞങ്ങൾ നിരന്തരം ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. ഉള്ളിൽ ആരും തന്നെ നിരന്തരം ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് മനസ്സിലാക്കരുത്. ഓർമ്മയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ബാക്കി എന്തിന്റെ ആവശ്യമാണുള്ളത്, ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ മുഴുവനും ദിവസം ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ കർമ്മാതീത അവസ്ഥ പ്രാപിക്കും. ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കാൻ വളരെയധികം പ്രയത്നമാണ്. നിങ്ങൾ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് - സുഖധാമത്തിൽ രാജ്യഭാഗ്യം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി. സ്വയത്തെ നോക്കണം. അഥവാ എന്റെ ഉള്ളിൽ വികാരങ്ങളുണ്ട്, കുറവുകളുണ്ട് എങ്കിൽ എനിക്ക് ഉയർന്ന പദവി നേടാൻ സാധിക്കില്ല. നിരന്തരം ഓർമ്മയുടെ ഓട്ടമത്സരം വെക്കാനും സാധിക്കില്ല സ്വയത്തെ മിഥ്യാജ്ഞാനിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കരുത്, ഞാൻ സമ്പൂർണ്ണമാണെന്നൊക്കെ. സത്യയുഗത്തിൽ മാത്രമേ സമ്പൂർണ്ണമായിത്തീരൂ. അപ്പോൾ മുഴുവനും ഭാരതം ശിവലയമായിത്തീരും. ലക്ഷ്മി-നാരായണന്റെ രാജധാനിയായിരിക്കും. ക്ഷേത്രത്തിൽ ആരും തന്നെ രാജ്യാധികാരം നടത്താറില്ലല്ലോ. സത്യയുഗമാകുന്ന ശിവലയത്തിൽ എല്ലാ ദേവീദേവതകളും രാജ്യം ഭരിക്കുന്നുണ്ട്, പിന്നീട് പൂജയ്ക്കായി മുഖ്യമായ ലക്ഷ്മി-നാരായണന്റെ ചിത്രമുണ്ടാക്കി അവരുടെ ക്ഷേത്രം പണിയുന്നു. ആദ്യത്തെ നമ്പറുള്ള വർക്കാണ് പൂജ ലഭിക്കുക. ഇപ്പോൾ അവരുടെ ജഡ ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. ചൈതന്യത്തിൽ രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന സമയത്ത് വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലാണെങ്കിലും വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരികളാണല്ലോ. അപ്പോൾ മറ്റൊരു രാജ്യവുമില്ല. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ വീണ്ടും നമ്മുടെ ദൈവിക രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയാണ്.

പാവനലോകത്തേക്കു പോകുന്നതിനുവേണ്ടി ആദ്യം തീർച്ചയായും പാവനമായിത്തീരണം. പ്രയത്നിക്കണം. ഏതുവരെ ജീവിക്കുന്നുവോ ഓർമ്മയിലിരിക്കണം, പിന്നെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ മഴ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഭിന്ന ഭിന്ന പ്രകാരത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ലക്ഷ്മി-നാരായണനെയല്ലാതെ ദൈവികം അഥവാ പവിത്രം എന്ന് മറ്റാരേയും തന്നെ പറയുകയില്ല. ബാബ സ്വർഗ്ഗത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു, പിന്നെ വീണ്ടും അത് നരകമായിത്തീരുന്നു. ഡ്രാമ തന്നെ സുഖദുഃഖത്താലാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ശങ്കരാചാര്യൻ വന്ന് തന്റെ ധർമ്മത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. എന്നാലും ശാഖോപശാഖകൾ പഴയതല്ലേ. സന്യാസിമാർക്ക് മഹിമയുണ്ട്. രാമതീർത്ഥർ, വിവേകാനന്ദനെല്ലാം തന്നെ പ്രശസ്തമാണ്. കാരണം ശങ്കരാചാര്യർക്ക് ശേഷമുള്ളവരാണ്. പുതിയവരുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ഷോ ചെയ്യും. പക്ഷേ ഈ ലോകത്തെ ശിവലയമെന്നു പറയില്ല. ശിവനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് സത്യയുഗമാണ്. മനുഷ്യർക്ക് ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചൊന്നും തന്നെ അറിയുന്നില്ല. വെറുതെ കേൾക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ആദ്യം ഏഴു ദിവസം വന്ന് ലക്ഷ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കണം. മറ്റുള്ള പഠിപ്പിനുവേണ്ടി ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ പറയുകയില്ല ആദ്യം ഏഴു ദിവസം പഠിക്കൂ എന്ന്. ഈയൊരു പാഠശാലയിൽ മാത്രമാണ് ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ആദ്യമാദ്യം അച്ഛനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കൂ.

ബാബ പറയുന്നു ഞാൻ കുട്ടികളുടെ സേവനത്തിനായി വന്നിരിക്കുകയാണ്. കല്പം മുമ്പുള്ളവർ മാത്രമാണ് വരുന്നത്. ഏതുവരെ നിശ്ചയബുദ്ധിയുള്ളവരായി മാറുന്നില്ലയോ അതുവരെയ്ക്കും ബുദ്ധിയിലേക്കു വരികയില്ല അതുകൊണ്ടാണ് ബാബ ചോദിക്കുന്നത് എത്രത്തോളം നിശ്ചയമുണ്ടെന്ന്? ഇത് സാധാരണ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു സത്സംഗം പോലെയല്ല. മറ്റുള്ള സത്സംഗത്തിൽ പറയും ഈ മഹാത്മാവ് ഗീത കേൾപ്പിക്കുന്നു, വേദം കേൾപ്പിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ. ഇവിടെ മഹാത്മാക്കളൊന്നുമല്ല. ഇവിടെ ബാബയാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ആദ്യം ഏതുവരെ നിശ്ചയമില്ലയോ അതുവരെയും എന്തു മനസ്സിലാകാനാണ്. അവിടെ സത്സംഗങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ പറയും ഈ മഹാത്മാവ് ഗീത കേൾപ്പിക്കുന്നു, രാജ്യവിദ്യ പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ. ഇവിടെ വേദശാസ്ത്രങ്ങളുടെയോ രാജവിദ്യയുടെയോ കാര്യമൊന്നും തന്നെയില്ല. നിങ്ങൾക്കറിയാം ബാബ ഇവരിലൂടെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ന്. ഇതുകൂടി മനസ്സിലാക്കിയില്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യാനാണ്? ഒന്നുകൂടി വായുമണ്ഡലം മോശമായിത്തീരും. ഇവിടെ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ പോലും എല്ലാവരും ശിവബാബയുടെ സ്മൃതിയിലാണ് കേൾക്കുന്നതെന്നും അതേപോലെ ശിവബാബയാണ് ബ്രഹ്മാവിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നതെന്നും അറിവുള്ളവർ വിരളമാണ്. ഇത് ശിവബാബയുടെ പഠിപ്പാണ് എന്നുള്ളത് ആരും തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. പഠിപ്പിക്കുന്നയാൾ ശിവബാബയാണെന്നുള്ളത് ഓർമ്മ വേണം, ഞങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളാണെന്ന് മുഴുവനും ദിവ

സവും ബുദ്ധിയിലുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ നമ്പർ വണ്ണിലേക്കു പോകാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ നമ്മളിലും നമ്പർ വൈസാണ്. ബാബ പറയുന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന എന്നെ ഓർമ്മിക്കൂ. ഞാൻ തന്നെയാണ് അച്ഛനും ടീച്ചറും സർഗുരുവും. മൂന്നുപേരെയും ഒരുമിച്ച് ഓർമ്മിക്കണം. ലൗകികത്തിൽ അച്ഛനും ടീച്ചറും ഗുരുവും വേറെവേറെയാണ്. ഇവിടെ ഒന്നിനെത്തന്നെ ഓർമ്മിക്കണം. വളരെയധികം സഹജവുമാണ്. പക്ഷേ മായ ഓർമ്മിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ ബുദ്ധിയോഗത്തെ മുറിച്ചുകളയും. നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾ പരസ്പരം ഇരിക്കുന്നുണ്ട്, ആരെങ്കിലും മെഷീൻ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു, വെണ്ണ കടയുന്നു എങ്കിൽ ശിവബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽത്തന്നെയാണോ ചെയ്യുന്നത്? ശിവബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ ബാബയുടെ യജ്ഞത്തിനായി വെണ്ണ എടുക്കുന്നു. എത്ര സന്തോഷത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. യജ്ഞത്തിനായി ഭോജനമുണ്ടാക്കുന്നു, സന്തോഷത്തിന്റെ കാര്യമല്ലേ. പക്ഷേ പിന്നീട് ഇടയ്ക്കിടെ മറക്കുന്നു എങ്കിൽ സ്വയത്തിന്റെ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നു. പരസ്പരം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. എന്നാലും ശിവബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ ഭോജനം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ ശക്തി നിറയും. നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ വളരെ നല്ലതായിത്തീരും പക്ഷേ അതുപോലെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ബ്രഹ്മാഭോജനത്തിന്റെ വളരെയധികം മഹിമയുണ്ട്. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ആത്മാക്കൾ ശിവബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കണം. ശക്തികളുടെ ഭണ്ഡാരമായിരിക്കണം. ഓർമ്മയിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഭോജനം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ശക്തി ലഭിക്കൂ. ഇതുകൂടി ശക്തികളുടെ ബുദ്ധിയിലേക്കു വരുന്നില്ല. ഇല്ലെങ്കിൽ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യും. ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇത്രയ്ക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട് ശിവബാബയുടെ സ്മൃതിയിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഭോജനം ഉണ്ടാക്കണമെന്ന്. അഭ്യസിക്കണം.നോക്കൂ, ഓർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന്? ബാബ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു, ആരെല്ലാമാണോ അടുക്കളയിലുള്ളത് അവർ പ്രയത്നിക്കൂ. ബാബയ്ക്ക് അറിയാം ഒരു മണിക്കൂർപോലും ഓർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കില്ലെന്ന്. ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നവർ ജ്ഞാനവാനാണെങ്കിൽ ഡബിൾസേവനം നടക്കും. മുളളുകളെ പുഷ്പങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. രാജ്യപദവിയ്ക്കു യോഗ്യരായിത്തീരണമെങ്കിൽ നരനിൽ നിന്നും നാരായണനായിത്തീരുന്നതിനുള്ള സേവനം ചെയ്യണം. എത്രത്തോളം ഭാഗ്യത്തിലുണ്ടോ അവർ അവരുടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ ഭാഗ്യത്തെ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ബാബ എല്ലാവരോടും പറയാറുണ്ട്, എത്ര ചെയ്യുന്നുവോ ആത്മ ചെയ്യുന്നുവോ അവർ നേടുക തന്നെചെയ്യും.

തന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ബാബയെ ഓർമ്മിക്കണം. ഓർമ്മയ്ക്കാണ് പ്രയത്നം. ബാബയും പറയുന്നു ഞാനും ധാരാളം ഉപായം കണ്ടെത്തുന്നുണ്ട് പക്ഷേ സാധിക്കുന്നില്ല. വളരെയധികം പ്രയത്നമാണ്. പ്രയത്നിച്ചു പ്രയത്നിച്ചു അന്തിമത്തിൽ കർമ്മാതീത അവസ്ഥ ഉണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്യും. പിന്നീട് സാക്ഷാത്കാരം ഉണ്ടാവും. മായ വരുകയില്ല. ഇവിടെയിരുന്നുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ദിവ്യദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ടെലിവിഷനിൽ കാണുന്നുണ്ട്, ഇത് ഒരിക്കലും ദിവ്യദൃഷ്ടിയല്ല. വിനാശത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം, വൈകുണ്ഠത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം ടെലിവിഷനിലൂടെ കാണാൻ സാധിക്കില്ല. എത്രത്തോളം ജ്ഞാനിയും യോഗിയുമായിരിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് വൈകുണ്ഠത്തിന്റെ രാജധാനി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ടെലിവിഷൻ വെക്കാതെത്തന്നെ നിങ്ങൾ ജർമനിയും ലണ്ടനുമൊക്കെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ടെലിവിഷനേക്കാളും ദിവ്യദൃഷ്ടി വളരെയധികം അത്ഭുതമാണ്. സത്യമായ ഹൃദയത്തിൽ ബാബയുടെ സേവനത്തിൽ മുഴുകണം അപ്പോഴെ ആനന്ദമുള്ളൂ. ബുദ്ധിയും പറയുന്നുണ്ട് അന്തിമത്തിൽ ബാബ ഒരുപാട് സത്കരിക്കുമെന്ന്. ചുറ്റിക്കറങ്ങുക, പാലിക്കുക ഇതെല്ലാം തന്നെയല്ലേ സത്കാരം. പക്ഷേ ഇതിനും യോഗ്യത വേണമല്ലോ. യോഗ്യരാക്കി മാറ്റുന്നയാളെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ യോഗ്യരായിത്തീരൂ. എത്രത്തോളം ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ സ്വദർശനചക്രത്തെ കറക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം പ്രാപ്തിയാണ്. ബീജത്തെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ വൃക്ഷത്തെയും ഓർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും തന്നെ നിങ്ങൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും തന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഈ ഓർമ്മയിലൂടെയും ജ്ഞാനത്തിലൂടെയും മാത്രമേ ധാരാളം ശേഖരിക്കാൻ സാധിക്കൂ. അവിടെ ഇതറിയില്ല ഞങ്ങൾക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് സമ്പത്ത് ലഭിച്ചതെന്ന്. ഇതെല്ലാം തന്നെ സംഗമത്തിലെ സമ്പാദ്യമാണെന്നുള്ളത് അവർക്കറിയില്ല. ചക്രവർത്തിപദവി ലഭിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സദാ സുഖികളായിരിക്കും. വളരെയധികം വലിയ ലക്ഷ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദിവ്യമായിത്തീരുന്നു. മുഴുവനും ലോകം ആസുരീയമാണ്. നിങ്ങൾ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ദേവനായി, ദിവ്യമായിത്തീരുകയാണ്. മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ദേവനാക്കി മാറ്റുന്നത് ഒരേയൊരു ഗോഡ്ഫാദറാണ്. അച്ഛൻ എന്ന അക്ഷരം പറയുന്നത് വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഏതെങ്കിലും വയസ്സായവരെ കാണുകയാണെങ്കിൽ അച്ഛൻ അഥവാ പിതാജി എന്ന് പറയാറുണ്ട്. വൃദ്ധർ വൃദ്ധരെ കാണുമ്പോൾ സഹോദരപ്പോലെ കരുതുന്നു. ചെറിയവർ വലിയവരെ കാണുമ്പോൾ അച്ഛനെപ്പോലെ കരുതുന്നു. നിരാകാരനായ അച്ഛനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും തന്നെ അറിയുന്നില്ല. കേവലം ഗോഡ്ഫാദർ എന്നു പറയുന്നു. ഇതറിയുന്നില്ല നമ്മൾ ആത്മാക്കളാണെന്ന്, ഇത് നമ്മുടെ അച്ഛനാണെന്ന്. അച്ഛൻ തീർച്ചയായും സമ്പത്ത് നൽകുന്നു. ഇപ്പോൾ നമുക്ക് അറിയാം

നമ്മുടെ അച്ഛൻ നമുക്ക് സമ്പത്ത് നൽകുന്നു. ഈ സമ്പത്തിനുവേണ്ടിയാണ് നമ്മൾ നിരന്തരം പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ഇപ്പോൾ അതേ അച്ഛനാണ് പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും അഥവാ ഭക്തിയിൽ നിന്നും മുക്തമായിരിക്കുകയാണ്. ഇത് വളരെയധികം ആനന്ദം നൽകുന്ന കോളേജാണ്. പറയുന്നു താങ്കൾ ഞങ്ങളുടെ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനാണ് അപ്പോൾ പിന്നെ ഇവരെ ഉപേക്ഷിച്ച് എന്തിന് ലൗകിക അച്ഛനിലേക്ക് ബുദ്ധിയോഗം പോകുന്നു? പക്ഷേ ഭാഗ്യത്തിലിലെങ്കിൽ ബുദ്ധിയിലേക്ക് ഇരിക്കുകയില്ല. സ്വയംതന്നെ പറയുന്നു ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിൽ രാജയോഗത്തിന്റെ ചക്രവർത്തി പദവിയില്ലെന്ന്, അപ്പോൾ ബാബ എന്ത് ചെയ്യാനാണ്? എന്തുകൊണ്ട് ഭാഗ്യം ഉണ്ടാകുന്നില്ല? ഭാഗ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കാൻ ആർക്കും ഒരു തടസ്സവുമില്ല. ഭാഗ്യത്തിലില്ലെങ്കിൽ ബാബയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. പിന്നീട് മായയാകുന്ന പൂച്ച ബുദ്ധിയിൽ തിരിമറി നടത്തും. ബാബയും എന്തു ചെയ്യാനാണ്? മായയാകുന്ന പൂച്ചയുടെ മേൽ വിജയിക്കണം. ജോലികളെല്ലാം തന്നെ ചെയ്തിട്ടും ശിവബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെയധികം പ്രാപ്തിയാണ്. ഒരു നിമിഷം ഓർമ്മിച്ചാൽ പോലും വളരെയധികം നേട്ടമാണ്. പരസ്പരം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകൂ. പിന്നീട് ആർ അംഗീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. ബാബ ധാരാളം യുക്തികൾ പറഞ്ഞുതരുന്നുണ്ട്. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ ഓമന സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവും ബാപദാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണകളും പുലർകാല വന്ദനവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യസാരം -

1. പരസ്പരം ബാബയുടെ ഓർമ്മ ഉണർത്താനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം. അച്ഛൻ, ടീച്ചർ, സദ്ഗുരു മൂന്നു പേരെയും ഒരുമിച്ച് ഓർമ്മിക്കണം. ഭോജനം ഉണ്ടാക്കുന്ന സമയത്തും കഴിക്കുന്ന സമയത്തും ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കണം.
2. സത്യമായ ഹൃദയത്തോടെ ബാബയുടെ സേവനത്തിൽ മുഴുകണം. മുളളുകളെ പുഷ്പങ്ങൾ, മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ദേവതയാക്കി മാറ്റുന്നതിന്റെ സേവനം ചെയ്യണം.

വരദാനം:- കർമ്മക്ഷേത്രത്തിൽ കമലപുഷ്പ സമാനം കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടും മായയുടെ അഴുക്കിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്ന കർമ്മയോഗിയായി ഭവിക്കു

കർമ്മയോഗിയെ തന്നെയാണ് മറ്റൊരു ശബ്ദത്തിൽ കമല പുഷ്പമെന്ന് പറയുന്നത്. കർമ്മയോഗി അർത്ഥം കർമ്മവും യോഗവും രണ്ടും കമ്പൈന്റായിരിക്കും, ഒരു കർമ്മത്തിന്റെയും ഭാരം ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള അഴുക്ക് അർത്ഥം മായയുടെ വൈഭവേഷനും സ്പർശിക്കരുത്. ആത്മാവിന്റെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നാണ് മായക്ക് ജന്മം ലഭിക്കുന്നത്. ബലഹീനതയെ സമാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ദിവസവുമുള്ള മുരളി. ഇത് ശക്തിശാലിയായ ചുടുള്ള ആഹാരമാണ്. മനന ശക്തിയിലൂടെ ഈ ആഹാരത്തെ ദഹിപ്പിക്കു എങ്കിൽ മായയുടെ അഴുക്കിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതമായിരിക്കും.

സ്നോഗൻ:- സഫലതയുടെ താക്കോലിലൂടെ സർവ്വ വജനാവുകളെയും സഫലമാക്കുന്നത് തന്നെയാണ് മഹാദാനിയാകുക.